PETRUS LOMBARDUS

Frankreich, 13. Jh.

Seite 135v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26095
Copyright: Admont, Benediktinerstift

non sunt subiecti. S; si ex lege ē iustitia: quōm tua
ē? Numquid cui tibi imposuisti legem? Deus
legem dedit 7 imposuit. deus te legi suę obtem
pare precepit. s; tua ē: quōd lege psumis. cū
a voluntate de legem impleere posse estimans.
Et cū manib; illa legalia operaris. Non hūs
meam dico: s; illam iustitiam que est ex fide xi.
que impetrat a deo. que collit amorem 7 dat a
morem. quā deus solus operatur in nobis. Melōr ē
enī iustitia ē: quā hominē ē. Sicōr hominem
te fecit deus: 7 iustū te facit q̄ melius ē. non
tu te. s; sine te te fecit. Honeni adhibuisti. ali
quē sensū. ut te faceret. Quōr fecit te sine te: nō
te iustificat sine te? Fecit te nolentem: iustificat
nolentem. Q̄ cū iustitia uera sit ex fide. Quid
g̃ opus ē lege? Omino tollenda ē secūm umbram le
galium figurarū. que iustitia ex fide est ex deo.
non ex nobis. 7 si fidei: sit nūa 7 iustitia. hec s; ē
enī in fide. Sicut enī ex fide nata ē: ita existere nī
hī ūī in fide. Deinde: subdit: cōmendationē fidei. p
multa que facit. Fecit enī 7 in alia uita cognosce
dōm pfecte. qui hic fide creditur. 7 hīc resurrōnē.
que nūa resurrectio: ē uirtus. rectificatio resurrō
nis xi. 7 in hac uita hīc societatem xi. in patiendo.
Nisi enī p fidem: nemo tanta pateretur. 7 con
figurationem mortis. ut s; mouamur p xi si op
ē. sicut ipse p nob. 7 hoc ē q̄ ait: fide dico ualente:
ad cognoscendum illū. pfecte in futuro. Hī uidet
dicere: de fide non habente tempus operandi. que
tantū ad hoc ualet. 7 ualente ad uirtutē resur
rectionis eius. i. ad mām resurrōnem efficien
dam. que ē uirtus rectificat resurrōnis xi. et in
hac uita ualet: ad societatem passionū illius
i. ad hoc: ut socij xi simul in patiendo. que soci
etas: est ex caritate. Hoc dicit: de fide hīnc tps
operandi. Inuenias in illo. ego dico: configura
tus mortei eī. ut s; pillo moriar. si opus sit. imi
tator mortis 7 passionis eī. Vt ita. Iustitia in
fi. ad cor. ii. q̄. Qui in lege putat se iustifica
ri: non agnoscit xpm: s; ego uolo iustificari iu
stitia: que ē ex fide que ē ex deo que ē in fide. ad
quid: ad cognoscendū illū. i. ut ego agnoscam
illum. s; cui natus. cui passus. et ad cognoscen
dū uirtutē resur. eī. i. ut agnoscam que est
uirtus resurrōnis sue. s; iustificō credentium.
Exilū enī resurrōne: iustificam. tanquā a
petra circumcidamur. Resurrexit enim
sp iustificōnē mām. i. ut iustos nos faciat. 7
ad agnoscam socī. pas. eī. i. fructū q̄ uenit
ex societate passionum eius. Iam g̃ bene noscit: qui
peam accepit gaudia puenire creatr. ego dico: cōfi
mor. ē. hoc ū mutatur. Si qm. q̄. Quero iustifi
cari ex fide. 7 configurari morti p: ego dico tēptat:
si qm. h ō dicit: q̄ difficile ē. occurram deo. re
tribuenti ei que ūī retribuit. s; calicem passionis.
Vū: ppha. Quid retribuam dno. 7 c. ego dico: p
hoc uenturus ad resurrectionem. ueram 7 glosam.
Vt temptans: si qm occur. in aera. xi in iudicio. g.
scōr ē. cū prius uenienti: ad resurrectionē. sicā.
que est. non unī mortuos: s; longe ex mortuis. q̄ — a.mo
licet omēs resurgant in die iudicij: solū tamen iusti
glose immutabuntur. 7 occurrent dno in aera. de
portati a angelis. impiī ū: manebunt in terra.
quousq̄ percipiant terribilem sententiā iudicis.
Ne uideatur superfluū apls tot pati. cum fidē
7 alia bona hat: subdit. Non quod. q̄. Mertto
pilla gla tm laboro: q̄ non dico quod iam accepi
aliquid glē. q̄ siquid glē accepi: nichil ē ad cōparatio
nem futurę. aut siquid iam accepi de cognitione
xi: non dico quod in illa pfectus sim. 7 si ita ē de
me: quid de alis? Hoc dicit de se: ne illi quos in — a.mb
in hac epla laudat. 7 in quos fide 7 deuotione se
gaudere testatur. ut homines inflatione extollat.
s; laborent addere ut ipse fecit: quitam ē. Si enī — a.mb
ipse qui tanta prestitus ē dignitate adhuc de se
tibi ad perfectionem profitetur: quanto magis his la
borandum sibi ē intelligēdum sibi debent. ut iustificationū
merita ac perfectionis meritam adipiscerentur? Hē — a.uo i libro
mo g̃ fidelium: 7 si multum profecerit: dicat. sufficē — sentē. psp.
m. Qui enī hoc dixit: bene in uia autē finē. quem
currens intuebatur apls. de sua imperfectione con
fitebatur. aliud in se intuens: aliud alibi ēspens.
P fidem enim ambulabat non p spem. Vt ita.
si. ō tempto si qm occurram ad resurrectionem.
q̄ non est uerū quod iam acce. uirtutem resurrō
nis. aut quod iam pfectus sim: in cognitione ch.
Sequor autem. q̄. non accepi. nec pfectus sum.
s; sequor non passibus: s; meritis affectibus: 7 utę — a.uo i libro
moribus: ut possim ē pfectus iustitię possessor. q̄ — confessionū.
recto itinere: de die in diem signali renouatione
proficiens: iam pfectus fatetur sum cuius iustitię
mator. Pfectus enī erit iustator: s; nondū ipsius
iniri pfectione puenit. ō: aut. sequor. p ti
cendo temptans si quomō comprehendam. i. si aliq
m poro pfecte cognoscere xpm. que ē summa bea
titudo. Ecce quanta ē fides. que tam grande pent.
comphendam dico: in eo modo, cognitionis tanquo 7 complinso
sum a xpo. ut s; uideam eum sicut ē. sic ipse me